

เกิดมาเพื่อชนะ

ไชย ฤ พลา

ISBN 974-88333-9-9

©All Rights Reserved 1999

by ChaiNaPol Akarasupaset

ผู้บรรยาย

ไชย ณ พล

บรรณาธิการ

หทัยทิพพ หทัยธรรม

อิมสุข อุทยานธรรม

กฤติยา ทะล่อมสิน

คณะศิษย์ได้รับอนุญาตจากท่านเจ้าของลิขสิทธิ์

อาจารย์ไชย ณ พล อัครศุภเศรษฐ์

ให้พิมพ์หนังสือเล่มนี้เพื่อเผยแพร่ธรรมแต่กัลยาณชนผู้มีปัญญา

ท่านใดต้องการนำเนื้อหาบางส่วนไปเผยแพร่เพื่อประโยชน์สุขแก่ส่วนรวม

สามารถทำได้เพียงอ้างอิงให้ถูกต้องตามหลักสากล

ท่านใดต้องการหนังสือนี้ไปแจกในโอกาสต่างๆ สามารถติดต่อได้ที่ทีมงาน

ปัจจัยที่ได้รับบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธาขอมอบให้มูลนิธิอุทยานธรรม

ติดต่อ : sudathipc@gmail.com

www.uttayarndham.org

ความเป็นมา

ภาวะโลกและสังคมในปัจจุบันเต็มไปด้วยปัญหาและแรงกดดันต่างๆ ทั้งที่เป็นธรรมและไม่เป็นธรรม ผู้ที่ไม่ได้ตั้งใจตั้งใจจะเผชิญสิ่งเหล่านี้ เมื่อต้องเผชิญวิกฤติ อาจจะปรับตัวไม่ทัน ยอมจำนนต่อเหตุการณ์จนไม่คิดสรรค์สร้างสิ่งใหม่ที่ดีได้ บ้างถึงกับฆ่าตัวตาย หรือทำร้ายทำลายกันซึ่งยิ่งทำให้สถานการณ์เลวร้ายลง

คณะผู้จัดทำเห็นว่าเทพคำบรรยายของอาจารย์ผู้บรรยายมีประโยชน์อย่างยิ่งที่จะให้แนวทางสำหรับท่านที่ต้องการชัยชนะในการฝ่าวิกฤติต่างๆ เหมาะแก่ยุคสมัยเป็นอย่างยิ่ง จึงขออนุญาตถอดเทพคำบรรยายและจัดพิมพ์เพื่อประโยชน์สุขแก่ท่านทั้งหลาย

ขอขอบพระคุณอาจารย์ที่กรุณาอนุญาตให้จัดพิมพ์หนังสือนี้

บรรณาธิการ

สารบัญ

เกิดมาแล้วต้องสู้ สู้แล้วต้องชนะ
ชีวิตนี้ใครลิขิต
พลิกชีวิตจากฝ่าเท้าเป็นฝ่ามือ
รับผิดชอบตนเองจึงขึ้นสู่เวทีความสำเร็จ
ชัยชนะคือขั้นแห่งพัฒนาการ
สร้างกำลังใจที่ยิ่งใหญ่ในตนเอง
แพ้แล้วจึงได้ชนะ
ต่อสู้ถึงจะชนะ
ประเภทของชัยชนะ
สิ่งที่ต้องชนะ
เลือกกล้าเผชิญสิ่งต่าง ๆ อย่างจริงใจด้วยปัญญา
แกร่งอย่างอ่อนโยน
ยุทธศาสตร์การสร้างชัยชนะ
สิ่งสำคัญในการได้มาซึ่งชัยชนะ
ที่สุดแห่งชัยชนะ
การรักษาไว้ซึ่งชัยชนะ
ปณิธาน

**ณ เบื้องบาทพระศาสดา
ณ แทบทักพระองค์ธรรม
ณ หว่างอกบิตรมารดา
ณ พัทย์คู่ชีวิตแท้
และในกมลธรรมมิตรทั้งปวง
ขอบคุณตำแหน่งหนังสือนี้มอบแด่มนุษยชาติ
อาณิสสงส์แห่งการเขียนหนังสือนี้มอบแต่ทุกท่านที่กล่าวมา**

เกิดมาเพื่อชนะ

เกิดมาแล้วต้องสู้ สู้แล้วต้องชนะ

เมื่อเกิดมาในโลกยุคแข่งขันเสรีแล้วนั้น มีสิ่งหนึ่งซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้คือ การแข่งขันต่อสู้

ยิ่งอยู่ในโลกกว้างการแข่งขันก็กว้างขวาง ยิ่งอยู่ในฐานะสูงการต่อสู้ก็ยิ่งรุนแรงมากขึ้น

จำไว้ว่าแม้ไม่ยอมสู้กับใคร คนอื่นเขาก็จะมาสู้ด้วย ทั้งคนที่อยากได้สิ่งที่เรามี คนที่ไม่เห็นด้วย แม้คนที่อยู่ในตำแหน่งระดับเดียวกันแล้วแต่อยากมีอิทธิพลเหนือกว่า

แม้เราจะไม่ต่อสู้กันเอง ชนชาติอื่นก็เข้ามาแข่งขันต่อสู้ด้วย ดังนั้น ทุกคนต้องพร้อมสู้เมื่อควรสู้

สำคัญที่สุดคือ สู้อย่างไรให้ชนะ และชนะอย่างไรให้สนุก

การต่อสู้แข่งขันบางอย่างนำคุณมาให้ บางอย่างนำภัยมาให้

ชัยชนะบางอย่างนำโทษมาให้ บางอย่างนำความสุขมาให้

ดังนั้น เมื่อจำเป็นต้องแข่งต่อสู้แล้ว ต้องชนะ ถ้าจะไม่ชนะอย่าไปสู้ เสียหายเปล่าๆ อยู่เฉยๆ ฉลาดกว่า

ความจริงทุกคนที่ได้เกิดมาก็เพราะชนะการต่อสู้ระหว่างสเปิร์มสีล้านตัว นับเป็นเลิศในสีล้านตัวจึงได้เกิดมา ถ้าแพ้ววันนี้ก็ไม่ได้เกิดมาอย่างนี้หรอก

ทุกชีวิตจึงเริ่มต้นด้วยชัยชนะทั้งสิ้น

และเมื่อจะต้องชนะทั้งที ก็ทำให้มันดีและเหนือชั้นหน่อย เรามาดูกันว่าทำอย่างไร

ชีวิตนี้ใครลิขิต

ชีวิตของเราอยู่ในมือใคร ใครจะเป็นผู้บีบ ใครจะเป็นผู้คลายชีวิตให้แก่เรา หลายคนเคยบอกว่าชีวิตนี้พระเจ้าเป็นผู้กำหนด บางคนก็บอกว่าพรหมลิขิตชีวิตข้านั้นเป็นการกล่าวโทษท่านผู้สูงส่ง

จริง ๆ พระเจ้าเป็นผู้ทรงเปี่ยมไปด้วยเมตตา เต็มไปด้วยความปรารถนาดี และอุดมด้วยความสุข กอปรด้วยสติปัญญา ทรงอำนาจอันเหลือล้น ถ้าพระเจ้าเป็นผู้กำหนดชีวิตใครได้จริง พระองค์จะทำให้ทุกคนมีความสุข มีอำนาจ มีแต่ความรักให้แก่กัน แต่ปรากฏว่าในโลกนี้ก็มืออย่างอื่นที่พระองค์ไม่ต้องการ

นั่นแสดงว่าพระเจ้าเป็นผู้ไม่ได้กำหนดทั้งหมด ทรงห้ามมนุษย์ไม่ให้ผิดพลาด แต่มนุษย์ก็พลาดผิดกันเอง ๆ เมื่อผิดพลาดแล้วก็ทรงมาช่วยอีก ทรงพยายามทั้งช่วยทั้งสอน ทั้งสั่ง ทั้งไถ่บาปให้ มนุษย์ก็ยังสร้างบาปกันไม่หยุด ไถ่เท่าไรก็ไม่หมด แสดงว่ามนุษย์อยู่นอกเหนือบังคับบัญชาของพระเจ้า

พระเจ้าเป็นผู้ที่ยังทรงบอกว่า พระองค์จะแยกมนุษย์ออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งคนที่ทำดีซึ่งจะทรงประทานรางวัลให้ กลุ่มหนึ่งพวกคนทำชั่วจะทรงลงโทษเห็นไหมในที่สุดมนุษย์ก็เป็นไปตามการกระทำของตนเอง โดยมีพระเจ้าเป็นกรรมการดูแลความเป็นธรรมอยู่

ศาสนาพุทธก็สอนเช่นนั้นว่า มนุษย์ย่อมเป็นไปตามกรรมของตน โดยมีท่านพระยายมราชเป็นผู้กำกับดูแลระบบความเป็นธรรมแห่งกรรม พระยายมราชเป็นตำแหน่ง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งนี้ในยุคนี้เป็นพรหมท่านหนึ่ง

พระพรหมท่านอื่นละ พระพรหมมีแต่เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ทรงฌานอยู่ตลอดเวลา มีแต่สมาธิ สติ ปัญญา มีแต่สิ่งดี ๆ ทั้งนั้นเลย ถ้าพระพรหมลิขิตใครได้จริงจะไม่มีใครในโลกนี้ชั่วร้ายหรือเป็นทุกข์เลย เพราะพระพรหมมีแต่ความสุข และ

ที่สำคัญที่สุดพระพรหมไม่เพศ ดังนั้น ถ้าพระพรหมลิขิตใครได้ มนุษย์จะไม่เสพ
กามกันเลยทั้งโลก

แต่ปรากฏว่าโลกแห่งความเป็นจริงไม่ได้เป็นอย่างนั้น นั่นแสดงว่ามนุษย์มี
อิสระระดับหนึ่งที่จะกำหนดชีวิตของตัวเอง

กำหนดได้ด้วยอะไร

กำหนดได้ด้วยเจตนา ความเพียรพยายาม และการกระทำต่างๆ

ความคิด คำพูด และการกระทำทั้งหมดของมนุษย์เป็นกลไกพลังงาน ไม่ว่า
จะพูด จะคิด หรือกระทำ ล้วนมีพลังงานกระจายออกมาตลอด

เช่น เวลาจิตใจทำงาน จะทำงานในลักษณะของจินตภาพ จินตภาพประกอบ
ด้วยความนึกกับความคิด

ความนึก นึกเป็นภาพ มีแสงปรากฏ มีพลังแสงเข้ามาเกี่ยวข้องแล้ว

ความคิด คิดเป็นเสียง เสียงก็มีคลื่นเสียงปรากฏ มีพลังเสียงมาเกี่ยวข้อง

ทั้งพลังแสงและพลังเสียงสามารถแผ่กระจายไปได้รอบๆ นักวิทยาศาสตร์จึง
สามารถตรวจจับได้ว่า เวลามนุษย์คิดก็มีพลังแผ่ออกมา

ยิ่งพูดยิ่งมีพลังใหญ่เลย คำพูดนอกจากมีพลังเสียงแล้ว มันยังมีพลังที่ซ่อน
เร้นในเสียงเรียกว่า พลังแห่งความหมาย อย่างพูดว่า “เออ คุณเป็นคนดีจังเลยนะ
น่ารักจังเลย” ความหมายของความดีความน่ารักเข้าไปประทับอยู่ในใจของผู้ฟัง ให้
เขาชุ่มชื่นเบิกบาน แต่ถ้าบอกว่า “คุณนี่เป็นคนใช้ไม่ได้เลย น่าเกลียดน่าชัง”
ความหมายของความน่าเกลียดน่าชัง ใช้ไม่ได้ มันเข้าไปอยู่ในใจคนฟัง มีผลต่อ
จิตใจของเขาทันที

จินตภาพมีพลังต่างๆ เหล่านี้

ถ้ายิ่งการกระทำก็ยิ่งมีพลังมากขึ้น ในการกระทำทุกการกระทำมันเป็นกลไก
ของพลังงาน มีการแผ่หรือการกระจายพลังงานออกไปแล้วไปสร้างพลังงาน
ต่อเนื่อง

พลังต่อเนื่องทั้งหลายนี้เอง ที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของทั้งตัวผู้กระทำเองด้วยและผู้ถูกกระทำด้วย และผลต่อเนื่องในธรรมชาติคือบุคคลอื่นที่รับผลด้วย ทั้งสรรพสัตว์ ทั้งสิ่งแวดล้อม รับผลหมดเพราะพลังมันกระจายไปในธรรมชาติ พลังที่กระจายไปในธรรมชาตินั้นเมื่อมันกระจายออกไปแล้ว ตามกฎดุลยภาพมันจะหวนกลับมา เพราะว่าโลกนี้ก็เป็นทรงเกือบกลม จักรวาลก็เป็นทรงเกือบกลม กาแล็กซีก็เป็นวงจร ทุกอย่างที่กระจายออกไปจากคนคนหนึ่งจึงจะหวนกลับมาหาบ่อเกิด จึงเกิดวิบากกรรมขึ้น

จากที่เริ่มต้นกระจายออกไปจนกระทั่งหวนกลับมา แต่ละครุดเราเรียกว่า บ่วงกรรม บ่วงกรรมหลายบ่วงถักสานกันกลายเป็นชะตากรรม

เมื่อชะตากรรมทั้งหลายมาจากกรรมที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเอง ดังนั้น ใครเป็นคนกำหนดชีวิตเล่า มันก็ต้องตัวเราเองใช้ไหม ใครยังไม่แน่ใจก็ไปพิสูจน์ทดลอง เสียให้ชัด

คำว่า ตัวเรา ไม่ใช่ความอยากหรือความไม่อยาก แต่คือเจตนาและกรรมอันเกิดจากเจตนาแล้ว

เมื่อทราบชัดแล้วว่า ทุกคนเป็นผู้ถักสานชะตาชีวิตของตนเอง โดยมีเทพอารักษ์เป็นพี่เลี้ยงและมีพระเจ้าเป็นกรรมการ

เรื่องที่น่าคิดต่อไปก็คือ ผู้สร้างกับสิ่งที่ถูกสร้าง ใครมีอำนาจมากกว่ากัน

โดยธรรมชาติ ผู้สร้างย่อมมีอำนาจเหนือสิ่งที่ถูกสร้างอยู่แล้ว คือมนุษย์มีอำนาจเหนือชะตากรรมส่วนใหญ่นั้นที่ตนสร้างขึ้นเอง (อนันตริยกรรมจะใหญ่กว่าอำนาจควบคุมใดๆ) ด้วยเหตุนี้ มนุษย์จึงสามารถที่จะเปลี่ยนชะตากรรมของตนได้

นั่นหมายความว่า มนุษย์มีอิสระที่จะตัดสินใจชีวิตของตัวเอง จะคลากรรมที่ชั่วร้ายที่ตัวเองได้ทำมาแล้วก็ได้ จะบีบตัวเองให้ตายด้วยกรรมชั่วร้ายใหม่ก็ได้อีกเช่นกัน คนที่จะบีบหรือคลาชะตากรรมก็คือตนเอง จิตใจของตนเอง และเจ้ากรรมที่เกี่ยวข้อง

ชีวิตของทุกคนจึงอยู่ในอำนาจจิตใจและกรรม และการบริหารชะตาชีวิตของ
ตน

จงเลือกเอาว่า จะบีบชีวิตของตัวเองให้ตาย หรือจะคลายชีวิตจิตใจของตัวเอง
ให้เป็นอิสระ

พลิกชีวิตจากฝ่าเท้าเป็นฝ่ามือ

มีตัวอย่างเรื่องจริงอยู่หลายตัวอย่างในโลกนี้ที่มนุษย์สามารถพลิกชีวิตตนเอง
ได้

สองในห้าของมหาเศรษฐีที่รวยที่สุดในประเทศไทยเคยถูกฟ้องล้มละลายมาก่อน จากคนที่กำลังจะล้มละลาย (เป็นหนี้และติดลบจนไม่อาจรับผิดชอบได้) กลับ
ฟื้นมาเป็นมหาเศรษฐีอันดับต้นๆ ได้

จอร์จ โซรอส เป็นลูกชาวยิวที่ยากจนมาก สมัยเด็กๆ ต้องเร่ร่อนพเนจร อด
หลายมือกินมือ เขาได้ตั้งปณิธานตั้งแต่ตอนนั้นว่า “แม้ฉันจะเกิดมาจน แต่ฉันจะ
ไม่ตายอย่างคนจนเป็นอันขาด” และจากปณิธานนั้น เขาได้สู้ชีวิตจนกลายเป็น
มหาเศรษฐีที่ทรงอิทธิพลอย่างยิ่งในวงการเงินโลก และเมื่อร่ำรวยแล้วก็ได้ช่วยเด็ก
ที่ยากจนและด้อยโอกาสไปทั่วโลก

นั่นคือเด็กพเนจรในอดีต ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าโซรอสเป็นคนดีหรือคนชั่ว
นั่นเป็นคนละประเด็นกัน ประเด็นที่ต้องเข้าใจให้แจ่มแจ้งตอนนี้คือ เราเป็นอย่างไร
ไม่ได้หมายความว่าต้องเป็นอย่างนั้นตลอด เราล้มเหลวในวันนี้ไม่ได้หมายความว่า
จะต้องล้มเหลวตลอดไป ผู้ยิ่งใหญ่ทั้งหลายล้วนสร้างชีวิตมาจากความยากลำบาก
ทั้งสิ้น

ก็เด็กพเนจรโซรอสยังทำได้ ไยเล่าคนไทยจะทำได้ ควรที่คนไทยจะพลิก
ชีวิตของตนให้ได้ทัดเทียมหรือเหนือกว่าโซรอสหลายๆ คน ไทยจึงจะมีอำนาจ
ต่อรองหรือต่อกรในการแข่งขันในโลกเสรีได้ สิทธิเป็นทรัพย์สินสากล โอกาสเป็น
ของกลางสำหรับทุกคน อยู่ที่ว่าใครจะรู้จักใช้ให้บังเกิดผลเท่านั้นเอง

หลักการนี้เป็นสิ่งสำคัญในการแข่งขันทั้งหลาย หากใครคิดว่าเขาทำได้แต่
ทำไม่ได้หรอก ก็เท่ากับยอมแพ้แล้วตั้งแต่ยังไม่ได้สู้ ชนชาติใดมีแต่คนที่คิดอย่างนี้
ประเทศของชนเหล่านั้นก็จะกลายเป็นเหยื่อผู้อยู่ในโลกแห่งการแข่งขันเสรี

แต่ถ้าจะสู้ก็ต้องสู้ให้ถูกหลักและมีกลยุทธ์แห่งชัยชนะที่เหนือชั้น
ที่สำคัญ คนที่จะชนะนั้นต้องมั่นใจในพลังของตนเองและมีปณิธานที่ยิ่งใหญ่
ต่อไปนี่ประกาศได้เลย “ชีวิตนี้ข้าลิขิต”

รับผิดชอบตนเองจึงขึ้นสู่วิถีความสำเร็จ

ใครก็ตามที่ยังโยนภาระรับผิดชอบเกี่ยวกับชีวิตของตัวเองให้กับคนอื่น คนนั้นจะไม่มีโอกาสประสบความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ได้เลย เพราะว่าเขายังอ้างคนโน้นอ้างคนนี้ แล้วโยนหรือปัดความรับผิดชอบออกจากตัว

พระเจ้าเป็นเจ้าหวังดีแท้ๆ เวลาทุกข์ก็ไปยึดเยียดความผิดให้พระองค์ หาว่าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ช่างไม่เป็นธรรมต่อพระองค์เลย

แต่ถ้าคนที่เชื่อมั่นว่าชีวิตนี้ขำลิขิต เขาจะมาพิจารณาตนเองแล้วรับผิดชอบตนเอง รับผิดชอบต่อความสำเร็จ ต่อความล้มเหลว แล้วพยายามที่จะพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ นั่นคือจุดเริ่มต้นสู่หนทางแห่งชัยชนะ

ชัยชนะคือขั้นแห่งพัฒนาการ

ธรรมชาติทั้งหลายกำลังไหลเลื่อนพัฒนาไป สิ่งเก่าๆทั้งหลายในชีวิตและธรรมชาติจะสลายไป แล้วสิ่งใหม่ๆ จะเข้ามาแทนที่เสมอ แม้แต่เซลล์ก็เหมือนกัน เซลล์เก่าๆ จะค่อยๆ สลายหายไป แล้วเซลล์ใหม่ๆ จะค่อยๆ มาแทนที่ แม้แต่เม็ดเลือด แม้แต่ความคิด แม้แต่ความปรารถนา และแม้แต่อารมณ์ มันก็มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เช่นเดียวกันกับโลกซึ่งเปลี่ยนแปลงอยู่เสมออย่างต่อเนื่องเช่นกัน ระบบและนวัตกรรมใหม่เข้ามาแทนที่ของเก่าอยู่ตลอดเวลา

ธรรมชาติทั้งหลายกำลังไหลเลื่อนเคลื่อนไปในกระบวนการแปลงเปลี่ยน ทั้งภาวะ ฐานะของทุกคนก็กำลังเปลี่ยนไป ถ้าตั้งใจบริหารก็จะดีขึ้น หากบริหารไม่ดีก็จะแย่งลง

คนที่ยิ่งใหญ่สูงสุดทุกวันนี้ ก็จะถูกคลื่นลูกใหม่ทับถมชิงตำแหน่งไปโดยธรรมชาติ ดังนั้น ชัยชนะเป็นกลไกการทดแทนตามกระบวนการพัฒนาการแห่งธรรมชาตินั่นเอง

สร้างกำลังใจที่ยิ่งใหญ่ในตนเอง

ลองนึกถึงตอนที่ชีวิตเป็นสเปิร์มตัวหนึ่งวิ่งหน้าเรียดจากพ่อไปสู่แม่ ทุกคนเป็นผู้ที่ชนะนะถึงได้เกิดมา ถ้าแพ้ไม่มีสิทธิ์ได้เกิดมาเป็นคนอย่างนี้หรอก

แต่หลายคนเมื่อเกิดมาแล้วล้มตัวเองเพราะมัวไปหลงโลก ยิ่งหลงโลกมากเท่าไรก็เห็นว่าตนเองเล็กน้อยมาก จึงอ่อนแอ บริหารโลกไม่ได้ ทำไปทำมาเลยถูกโลกบริหารไป

เราจะต้องมาสร้างความเชื่อมั่นในตัวเองกันใหม่ เพื่อที่จะสร้างชัยชนะที่ต่อเนื่องให้ได้ ไม่ใช่ชนะในสมรภูมิมดลูกที่เดียวแล้วที่เหลือแพ้หมด มันต้องชนะอย่างต่อเนื่อง เพราะชีวิตไม่ได้จบเพียงแค่การเกิด การเกิดเป็นจุดเริ่มต้นเท่านั้น แต่ทุกคนที่เกิดมาเริ่มด้วยชัยชนะแล้วทั้งสิ้น และจึงมีสิทธิ์ที่จะชนะต่อไป

การที่จะชนะต่อไปได้จะต้องสร้างพลังความมั่นใจที่ต่อเนื่องเสมอ

กระบวนการสร้างความเชื่อมั่น คือ

๑. จะต้องสร้างความมั่นใจในตัวเอง

๒. จะต้องอยู่กับความเป็นจริงแท้ๆ ที่เป็นประโยชน์ อย่าอยู่กับความจริงที่เป็นโทษ อย่าอยู่กับความเป็นจริงเทียม หรือแม้ความเท็จ เพราะจะไม่สามารถพัฒนาอะไรให้ดีขึ้นสิ่งเหล่านั้น

ไม่ว่าจิตใจ ไม่ว่าเรื่องราวในชีวิต ในสภาพแวดล้อม ในธรรมชาติทั้งหลาย ต้องเลือกเฉพาะความจริงแท้ๆ ที่มีประโยชน์เท่านั้น จึงจะพัฒนาตนเองได้อย่างตรงทางที่สุดและลัดสั้นที่สุด

๓. เมื่อมีความจริงแท้ที่เป็นประโยชน์แล้ว อีกอย่างหนึ่งคือจะต้องมีกระบวนการพัฒนาที่ต่อเนื่องไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้โลกที่เปลี่ยนแปลงไป การปรับโลกให้เข้าหาตัวเองบางส่วน การปรับตัวเองให้เข้าหาโลกบางส่วน การรักษาความสมดุลระหว่างโลกและตัวเองในบางส่วน

ทั้งสามประการนั้นจะต้องสมดุลกัน จะต้องหาจุดพอดีให้ได้ ซึ่งจุดพอดีของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ใครที่หาจุดพอดีได้ คนนั้นจะได้ประโยชน์สูงสุดในการดำรงชีวิต

คำว่าประโยชน์สูงสุดไม่ได้หมายความว่าได้ทุกอย่างที่ต้องการหมด แต่ประโยชน์สูงสุด คือ จุดที่พอดีที่สุดที่เป็นไปได้และที่เหมาะสม และสร้างประโยชน์อย่างต่อเนื่องกว้างขวางยาวนานที่สุด นั่นคือประโยชน์สูงสุด

๔. การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องบนพื้นฐานของความจริงแท้อย่างพอดี จะต้องมีความเด็ดเดี่ยวแน่วแน่ ไม่ใช่วันนี้ฉันจะต้องทำให้ได้ ฉันจะต้องสำเร็จ แต่พรุ่งนี้ฉันคงทำไม่ได้แล้ว ฉันไปไม่ไหวแล้ว

ต้องเด็ดเดี่ยวแน่วแน่สู่สำเร็จให้ได้ ถ้าไม่สำเร็จตายกันไปเลยดีกว่า มันต้องขนาดนั้น

คำว่า เด็ดเดี่ยว คือ เด็ดให้เหลืออย่างเดียว มันต้องสำเร็จ ไม่มีทางเลือกอื่นว่ามันอาจจะไม่สำเร็จ หรือมันคงจะไม่สำเร็จ หรือเผื่อจะไม่สำเร็จไม่ได้ ได้อย่างเดียวคือ “สำเร็จ” เท่านั้น

พระพุทธเจ้ายังตรัสอธิบายเลยว่ “ถ้าตราบใดเราไม่บรรลุสัมมาสัมโพธิญาณแล้วไซ้ร้ เราจะไม่ลุกจากอาสนะนี้เป็นอันขาด” นั้นหมายความว่า ยอมพลีชีพพระองค์แล้ว ต้องเด็ดเดี่ยวอย่างนั้นจึงจะสำเร็จได้อย่างง่ายดาย

แพ้นแล้วจึงได้ชนะ

มีประเด็นอยู่สองประเด็นที่ต้องจดจำไว้เพราะมันเป็นหลักการที่แน่นอนตลอดกาล คือ

ประการที่หนึ่ง อย่างจมอยู่กับความผิดพลาดหรือความล้มเหลว มนุษย์ทุกคนเคยผิดเคยล้มมาก่อน ลองย้อนคิดดู เมื่อครั้งหัดเดินใหม่ๆ ตอนเป็นเด็กๆ ทุกคนเคยล้ม การล้มทำให้เจ็บ ความเจ็บทำให้จำ ความจำทำให้เกิดการเรียนรู้ การเรียนรู้ทำให้เกิดการพัฒนา การพัฒนาทำให้เดินดีขึ้นจนเดินเก่ง แกร่งเป็นผู้ใหญ่อยู่ในวันนี้

ถ้าใครล้มแล้วมัวเสียเวลาซ้ำเติมตนเอง “โธ่! ทำไมฉันจะต้องเป็นอย่างนี้ ทำไมจะต้องเป็นฉันด้วย โชคชะตาไม่เข้าข้าง ไม่มีใครปราณี พระเจ้าไม่เห็นใจ พ่อแม่พี่น้องไม่เป็นธรรม” โอดครวญต่างๆ นานา นั่นคือคนที่จมอยู่กับความผิดพลาดหรือความล้มเหลว

ผิด คือ ทำในสิ่งที่ไม่ควรทำ

พลาด คือ ไม่ทำในสิ่งที่ควรทำ บางครั้งโอกาสดีๆ มาหาเราแล้ว แต่เราไม่ทำในสิ่งที่ควร หรือเรามีหน้าที่ที่จะต้องทำ แต่เราไม่ทำหน้าที่ที่ควรทำ เรียกว่าพลาด

ทั้งผิดทั้งพลาดจะต้องก้าวล่วงออก อย่าไปฝังตัวเองไว้กับการผิดพลาดหรือความล้มเหลวใดๆ จะต้องก้าวล่วงออกมาให้ได้

พระพุทธเจ้าจึงสอนเสมอว่า ให้ก้าวล่วงออกจากความผิดพลาด

วิธีก้าวล่วงออกจากความผิดพลาด คือ

๑. สำนึกด้วยปัญญาว่า สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ไม่ควร มีผลเป็นโทษภัย
๒. ตั้งใจว่า ต่อไปนี้ตลอดนิรันดรเราจะไม่เป็นหรือทำเช่นนั้นอีกเป็นอันขาด

๓. อะไรที่ต้องจัดการก็ตั้งใจจัดการเสียอย่างเหมาะสม

ในทางศาสนาคริสต์เองก็มีการไถ่บาปคือ การสำนึกผิด ไปสารภาพบาป เพื่อให้ก้าวล่วงออกมาจากการจมผิด

แต่เมื่อจะก้าวล่วงแล้วอย่าลืมใช้ประโยชน์จากความผิดพลาดก่อน

ความผิดพลาดนั้นมีประโยชน์ไม่น้อย ดุจเดียวกับเชื้อโรคที่เรานำไปใช้เป็นวัคซีนป้องกันความเจ็บป่วยได้ บนผืนผ้าใบผืนหนึ่งนั้น ถ้ามีแต่สีขาวพืดหรือดำพืด ก็ไม่เป็นภาพที่มีค่า แต่ถ้ามีทั้งขาวทั้งดำแสงเงา จึงเกิดและสามารถสร้างภาพที่มีค่าได้ ทั้งความสำเร็จและความล้มเหลวคือภาพที่เราวาดบนผืนผ้าใบแห่งชีวิต ซึ่งต้องอาศัยแสงเงาของทั้งสองสิ่ง ภาพจึงจะสมบูรณ์และยั่งยืน

และแม้จะล้มเหลวแค่ไหน จำไว้ว่าทุกอย่างเริ่มต้นใหม่ได้เสมอ ไม่ว่าจะพลาดไปสักเท่าไรก็ตาม อากาศที่เราหายใจเข้าไปเป็นอากาศใหม่เสมอทุกครั้งที่เราหายใจ เซลล์ที่เกิดขึ้นในตัวเราเป็นเซลล์ใหม่เสมอ เม็ดเลือดที่เกิดขึ้นในตัวเราเป็นเม็ดเลือดใหม่เสมอ เมื่อเป็นเช่นนั้น ทำไมล่ะ การเริ่มต้นใหม่ๆ จะเกิดขึ้นไม่ได้

ตราบเท่าที่เรายังมีลมหายใจใหม่ เราเริ่มต้นใหม่ได้ทุกลมหายใจเลย

ในเศรษฐกิจสามอันดับแรกของเมืองไทย สองในสามเคยถูกฟ้องล้มละลายมาก่อน แต่เพราะไม่จมอยู่กับความผิดพลาด ปรับตัวใหม่ ปรับกลยุทธ์ใหม่ ก็สามารถชนะผงาดขึ้นมาเป็นจ้าวยุทธจักรได้ในที่สุด

ดังนั้น อย่าจมอยู่กับความผิดพลาดหรือความล้มเหลวใดๆ ชีวิตจะพลาดโอกาสเมื่อสิ่งใหม่ๆ ที่ดีเข้ามา คนตายเท่านั้นที่ล้มแล้วไม่ลุก ดังนั้น ถ้ายังไม่ตาย จงลุกขึ้นมา

เมื่อลุกขึ้นจึงมีกำลัง หากแช่อยู่กับภาวะไม่พึงพอใจก็จะยิ่งหนักและหมดแรงมากขึ้น เหมือนร่างกายถ้าอยู่เฉยๆ ไม่ออกกำลังกายก็จะยิ่งหมดแรง หมดสภาพมากขึ้น ชีวิตก็เช่นกัน คนจะสู้ต้องลุก ต้องฝึก ต้องเตรียมพร้อม

ต้องสู้ถึงจะชนะ

อีกประการหนึ่ง ต้องสู้ถึงจะชนะ ถ้าไม่สู้ไม่ชนะ สู้กับอะไร สู้กับความไม่รู้ สู้กับอุปสรรคทั้งหลายนานาประการ ทั้งภายในและภายนอก สู้กับความขี้เกียจของตัวเอง สู้กับความท้อแท้ถดถอยของตัวเอง สู้กับภาวะที่มีคนมาดูหมิ่นเหยียดหยาม เราต้องขึ้นมาสู้ ต้องผงาดใจให้เป็นอิสระเหนือสิ่งเหล่านั้น ต้องสู้ถึงจะชนะจริง

พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า “บุคคลสามารถก้าวล่วงทุกข์ได้เพราะความเพียร” มันจะมีความทุกข์ขนาดไหนก็ตาม เราสามารถที่จะก้าวออกจากความทุกข์ได้เพราะสู้ เพราะเพียร ท่านองคฺลิมาเองฆ่าคนมาเป็นจำนวนมาก ตามกลไกกรรมดาท่านจะต้องตกนรกแน่นอน แต่ท่านสามารถก้าวล่วงออกจากความทุกข์นั้นได้เพราะความเพียร นั่นแสดงว่าถ้าสู้แล้วสามารถชนะได้แน่นอน

แต่ถ้าไม่สู้ก็หมดโอกาสชนะความทุกข์ทั้งหลาย กิเลสทั้งหลาย ความไม่เป็นธรรมทั้งหลาย รอย่ำเหยียบทุกคนในโลกอยู่แล้ว ใครสู้ก็มีโอกาสชนะ ใครชนะสิ่งใดแล้วสิ่งนั้นก็ไม่ได้มาต่อแยะเราอีก

อย่างที่บอก ทุกคนเกิดมาเพื่อชนะ ดังนั้น ใครที่ยอมแพ้ก็ไม่ควรเกิดมาตั้งแต่นั้น เหมือนนักกีฬาที่ตั้งใจจะแพ้ ไม่ขึ้นเวทีเสียเลยยังจะเข้าท่ากว่า ไม่เจ็บ และไม่เสียศักดิ์ศรี

ฉะนั้น เกิดมาแล้วควรสร้างชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ขึ้นไปเรื่อยๆ

พระพุทธเจ้าเคยตรัสว่า อย่าดูหมิ่นคนล้ม ถ้าตราบใจที่เขายังลุกเสมอ อย่างเช่นมีพระท่านหนึ่งบวชแล้วก็สึก บวชแล้วก็สึกด้วยเหตุแห่งทรัพย์บ้าง เหตุแห่งสาวบ้าง ด้วยเหตุแห่งสังคมบ้าง แต่ท่านสึกไปแล้วท่านก็สำนึกได้ ท่านก็มาบวชอีก เป็นเช่นนี้อยู่ถึงเจ็ดครั้งและในที่สุดท่านก็สามารถสำเร็จเป็นพระอรหันต์ได้ พระพุทธเจ้าทรงสรุปว่า อย่าดูหมิ่นคนที่เคยแพ้ เพราะวันหนึ่งเขาอาจจะลุกขึ้นมาสู้และชนะได้

แต่หากใครยอมแพ้เบ็ดเสร็จแล้วเป็นอันว่า ชีวิตจะดักดานอยู่อย่างนั้น แต่ถ้า
ไม่ยอมแพ้ สู้ใหม่ สู้ใหม่เจ็ดครั้ง ถ้ามันไม่ได้ก็เอาสักร้อยครั้ง ให้มันรู้ไป อย่างมากก็
แค่ตาย

ตายแล้วเกิดมาสู้ใหม่ก็ยังได้ถ้าการสู้นั้นมีคุณค่า แต่ถ้าไม่มีคุณหรือมีแต่
อาจไม่คุ้มค่าก็อย่าเสียเวลาตั้งแต่ต้น

ประเภทของชัยชนะ

เมื่อจะชนะทั้งทีก็ชนะให้ดีขึ้นหน่อย ชัยชนะมีหลายประเภทแต่ละประเภทให้ผลและรสชาติต่างกันคือ

ชัยชนะเหนือนิยาม คือ ชัยชนะโดยธรรม โดยบุญบารมีและวาสนา ชัยชนะนี้จะชนะแม้ไม่อยากชนะ ผู้อื่นจะยอมหลีกเลี่ยงให้ด้วยความยินดี และเมื่อชนะแล้วก็มีรสแห่งความมั่นคงที่ใครก็ทำลายไม่ได้หรือได้ก็ยากยิ่ง

ชัยชนะที่เหนือชั้น คือ ชัยชนะที่วางตำแหน่งให้ชนะอยู่แล้ว เช่น ในยุคการเมืองเป็นใหญ่ ใครได้เป็นผู้ปกครองก็ชนะไปแล้วกว่าก่อน ในยุคที่สื่อมวลชนเป็นใหญ่ นักการเมืองต้องกลัวสื่อมวลชน ดังนั้น ถ้าวางตำแหน่งเป็นสื่อมวลชนและทำหน้าที่โดยชอบก็มีโอกาสชนะไปแล้วกว่าครึ่ง กระนั้นในยุคการตลาดเสรีเช่นนี้ ผู้บริโภคเป็นใหญ่เป็นนายที่แท้จริงของธุรกิจทั้งหลายแม้สื่อมวลชน ดังนั้น หากวางตัวเป็นผู้บริโภคที่ชาญฉลาดและรวมพลังต่อรองได้ ก็มีโอกาชนะสูงอยู่แล้วโดยตำแหน่ง ชัยชนะเช่นนี้เป็นชัยชนะเพราะความชาญฉลาด ชนะได้โดยง่าย ไร้รสแห่งความราบรื่น

ชัยชนะที่หอมหวาน คือ ชัยชนะที่คู่ต่อสู้ต่างฝ่ายต่างยอมให้กันและกันเป็นผู้ชนะ เช่นหนุ่มสาวที่ต่างยอมกันและกัน หรือเพื่อนรักกันต่างยกย่องกันและกันและยินดีให้เป็นผู้ชนะ ชัยชนะเช่นนี้ได้มาเพราะความสัมพันธ์อันลึกซึ้ง ไร้รสเป็นความประทับใจ อ่อนโยน และอยู่เหนือเงื่อนไขต่างๆ ไป

ชัยชนะที่ชื่นมื่น คือ ชัยชนะที่สามารถผันศัตรูคู่แข่งมาเป็นมิตร ทำสงครามให้เป็นสานติธรรมอันสมดุลงที่ต่างฝ่ายต่างได้ประโยชน์ ชัยชนะแบบนี้ไร้รสแห่งความรื่นรมย์และชื่นมื่น

ชัยชนะที่ทุรเขี้ยว คือ ชัยชนะจากการต่อสู้ที่เกินกำลังหรือต้องสู้ชนะยังไม่พร้อม กว่าที่จะพัฒนาตนและพากเพียรสู้ให้ชนะได้ก็สุดทุรเขี้ยว เป็นการต่อสู้ที่ไม่รู้จักประมาณ แม้เมื่อชนะแล้วก็จะจืดชืดเพราะใจแข็งกระด้างไปหมดแล้ว

ชัยชนะที่ขมขื่น คือ ชัยชนะที่แลกมาด้วยการต้องสูญเสียสิ่งที่รักหรือสิ่งที่ล้ำค่าไป แม้ได้ชัยชนะมากก็จะเศร้าโศกรันทดยิ่งนัก

ชัยชนะที่เสียหาย คือ ชัยชนะที่ได้มาโดยไม่ชอบธรรมหรือโดยการกระทำที่ไม่ชอบ แม้ชนะได้วันหนึ่งก็จะเสียชัยชนะนั้นไปโดยสิ่งที่ไม่เป็นธรรมเช่นกัน และจักเป็นเช่นนี้ต่อไปเรื่อย ๆ ทุกรุ่น สรุปลแล้วทุกฝ่ายมีแต่เสียกับเสีย แม้เมื่อชนะอยู่ก็ให้รสแห่งความแห้งแล้งในดวงใจยิ่งนัก

ชัยชนะที่หวาดผวา คือ ชัยชนะที่ได้สร้างศัตรูไว้มากในระหว่างการต่อสู้ เมื่อชนะแล้วก็หวาดผวาเหมือนยืนอยู่บนคมหอกคมดาบที่ต้องระวังตัวตลอดเวลา

ชัยชนะที่ย่อยยับ คือ ชัยชนะที่ได้มาเพราะความบ้าในชัยชนะ เขาต่อสู้ทุกรูปแบบ ยอมสูญเสียทุกสิ่งเพียงเพื่อให้ชนะ เมื่อชนะแล้วก็จะไม่เหลืออะไรให้ครองเลย เป็นชัยชนะที่ย่อยยับ ให้รสแห่งความภาคภูมิใจที่อ้างว้างว่าเหว

ดังนั้น เมื่อพร้อมจะสู้แล้วต้องสู้ด้วยกลยุทธ์ที่ดีด้วย เพราะการใช้วิธีสู้ที่แตกต่างกันนั้น จะทำให้ได้มาซึ่งชัยชนะต่างคุณภาพกัน

ขั้นแรกเลย ต้องมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อชัยชนะ

ชัยชนะที่ดีนั้น คือ ชัยชนะที่ยั่งยืน ชัยชนะที่ยิ่งใหญ่นั้น คือ ชัยชนะเหนือชัยชนะ นั้นหมายความว่า ถ้าต้องการชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ต้องสร้างชัยชนะให้แก่ผู้อื่นโดยมาก

ชัยชนะที่เบียดเบียนกันนั้นเป็นชัยชนะชั้นต่ำ จำไว้ว่าชัยชนะบนความพ่ายแพ้ของคนอื่นเป็นการสร้างศัตรู วันหนึ่งเขาก็ต้องมาเอาคืน แล้วก็ต้องเป็นผู้แพ้ใน

ที่สุด ดังนั้น ชัยชนะที่ประเสริฐ คือ ทำให้ทุกฝ่ายชนะร่วมกันเรียกว่า win win strategy ให้ทุกคนได้หมด ไม่มีใครแพ้ ไม่มีใครเอาเปรียบ ถ้าเข้าใจอย่างนี้ก็ชนะใจด้วยใจที่ยิ่งใหญ่แล้ว

สิ่งที่ต้องชนะ

แท้จริงแล้วสิ่งที่เราควรเอาชนะให้ได้ คือ

๑. ดวงชะตา

๒. สถานการณ์

๓. อุปสรรค

๔. การแข่งขัน

และ ๕. ชนของตนเอง

นี่คือห้าสิ่งหลักที่ต้องเอาชนะให้ได้ ไม่ใช่จ้องไปชนะคนอื่นเสมอไป

ชะตากรรม นั้นเป็นสิ่งที่ปรับเปลี่ยนได้ตามการบริหาร (ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ “การบริหารดวงชะตาชีวิต” โดยผู้บรรยายเดียวกัน)

ขณะนี้ สถานการณ์ ต่างๆ ในโลกค่อนข้างวุ่นและร้าย แต่นั่นก็คือโอกาสที่เราจะชนะได้เช่นกัน คือ ชนะสถานการณ์ การชนะสถานการณ์นั้นไม่ได้หมายความว่า จะต้องไปทำลายสถานการณ์ แต่หมายความว่าต้องบริหารทุกสถานการณ์ให้เกิดประโยชน์ให้ได้

คนที่ประสบความสำเร็จยิ่งใหญ่ย่อมเห็นว่าปัญหาคือโอกาส ขณะที่คนพ่ายแพ้ย่อมเห็นโอกาสเป็นปัญหา

ทุกสิ่งในโลกนี้พร้อมจะเป็นปัญหาเสมอถ้าเราไม่เข้าใจมัน แต่ถ้าเราเข้าใจมันจริง ก็ sẽเห็นโอกาสเสมอในทุกสถานการณ์เช่นกัน

เหมือนที่เคยเตือนสติพวกเราเนื่องๆ ว่า จงท่องคาถาประโยชน์ทุกสิ่งไว้ว่า

“ลามมีก็ดี จะได้สร้างบารมีให้ยิ่งใหญ่

เสื่อมลามมีก็ดี จะได้ปล่อยวางให้ยิ่งใหญ่

ยศมีก็ดี จะได้เกื้อกูลให้กว้างขวาง

เสื่อมยศมีก็ดี จะได้เป็นอิสระให้ไพศาล
นินทามีก็ดี จะได้ว่าใครคือมิตรเทียม
สรรเสริญมีก็ดี จะได้ว่าใครคือมิตรแท้
สุขมีก็ดี จะได้เข้าสมณะให้ลึกซึ้ง
ทุกข์มีก็ดี จะได้วิปัสสนาให้หลุดโล่งเรียบร้อย”

อุปสรรค เป็นอีกสิ่งหนึ่งซึ่งต้องเอาชนะให้ได้ หากไม่มันจะปิดกั้นความสำเร็จ และพัฒนาการของชีวิต การเอาชนะอุปสรรคก็คือการยกเลิกความจำกัดออกไป เปิดโอกาสแห่งความสำเร็จให้มากขึ้น โดยพัฒนาศักยภาพให้เหนืออุปสรรค

ข้อจำกัดในชีวิต ในศักยภาพ ในความสัมพันธ์ทั้งหลาย นั่นคือสิ่งที่ต้องชนะให้ได้ ถ้ายกเลิกข้อจำกัดได้นั้นดี ถ้ายกเลิกไม่ได้ต้องควบคุมให้ได้ ถ้าคุมไม่ได้ก็ใช้อุปสรรคเป็นแรงขับไปสู่ความสำเร็จที่ยิ่งกว่า

อีกสิ่งหนึ่งที่ต้องชนะให้ได้คือ การแข่งขัน แต่การแข่งขันเชิงสร้างสรรค์นั้น ไม่ใช่แข่งกับคน การแข่งขันที่สร้างสรรค์มีสามประการคือ

หนึ่ง แข่งกับเป้าหมาย มนุษย์เราทุกคนล้วนมีเป้าหมายซึ่งเราต้องแข่งกับมัน จนกว่าจะพิชิตมันได้ในที่สุด

สอง แข่งกับมาตรฐานสากล มาตรฐานใดในสายงานหรือวิชาชีพที่เราทำอยู่ เขามีมาตรฐานอย่างไร เราต้องพิชิตให้ได้และทำให้ดีกว่า เราก็จะเป็นผู้ชนะ

สาม แข่งกับเวลา มนุษย์ทุกคนมีอายุขัยจำกัด กรรมก็ตามอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น ต้องสร้างสรรค์และแข่งกับโอกาสแห่งความเสียหายที่กรูเข้ามาให้ทันเวลา ด้วย

และสุดท้ายที่ต้องชนะคือ ชนะตนเอง ในการเอาชนะตนเองนั้นมีสองประการ ที่ต้องจัดการคือ

หนึ่ง เอาชนะกิเลสตัณหา ตัวพาเราไปสู่หายนะ กิเลสตัณหาที่เวลามันกำเริบ มันมีเหตุผลมากกระชิบเราสารพัด ต้องใจแข็ง เอามาตรฐานแห่งธรรมเป็นปราการ ป้องกันไม่ให้มันกระชากกลางจูงชีวิตเราออกนอกทางอันควร มิเช่นนั้น จะต้องพบความหายนะในที่สุด

การเอาชนะกิเลสได้นั้นจะก่อให้เกิดพลังอัศจรรย์ กิเลสนั้นเหมือนกองไฟไม้ที่ทับถมกันอยู่ ถ้าเราจุดไฟเผาใบหนึ่งได้ ไฟมันจะลามไปทำลายใบอื่นได้ด้วย กิเลสก็เช่นกัน หากเราใจแข็งเอาชนะกิเลสที่มาหลอกล่อใจได้สักตัว ใจจะมีกำลังไปจัดการกับกิเลสอื่นๆ ได้ด้วย

สอง เอาชนะภาวะเดมิให้ได้ หมายความว่า ต้องเพียรพยายามอยู่เสมอที่จะทำทุกอย่างในชีวิตให้ดีกว่าเดมิให้ได้ เมื่อวานเป็นอย่างไร วันนี้ต้องดีกว่าเมื่อวาน วันนี้เป็นอย่างไร พรุ่งนี้ต้องดีกว่าวันนี้ ทั้งในเรื่องของภาวะจิตใจและสมรรถภาพทางกาย เราจะบริหารสิ่งเหล่านี้ได้ต้องบริหารตนเองอย่างเหมาะสมอยู่เสมอ

นั่นคือการเอาชนะตัวเองซึ่งเป็นชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิต โบราณจึงบอกว่า “ชนะอื่นหมิ่นแสนไม่หมิ่นแมนชนะใจตน”

นั่นคือสิ่งที่เราพึงเอาชนะ ซึ่งต้องเลือกให้ดีจริงๆ แล้วชีวิตที่สำเร็จสุขไม่จำเป็นต้องชนะทุกเรื่องในชีวิต เพราะหากจะเอาชนะทุกสิ่ง ชีวิตก็ต้องต่อสู้เป็นพัลวันอยู่ตลอดเวลาจนไม่มีเวลาที่จะเสพรสแห่งชัยชนะใดๆ ที่ได้มาเลย

อะไรควรชนะก็สู้ อะไรไม่คุ้มสู้ก็อย่าเสียเวลา

กล้าเผชิญสิ่งต่าง ๆ อย่างจริงใจด้วยปัญญา

นักธุรกิจทั้งหลายที่เขาผงาดขึ้นมาในโลกธุรกิจ ร่ำรวยขึ้นมาได้เพราะเขาเผชิญความเสี่ยง คนทั่วไปพออะไรที่ไม่แน่นอน มันเสี่ยงมาก ชักจะไม่เอาละ ถอยเลย แต่นักธุรกิจเขากล้า ลักษณะหนึ่งของนักธุรกิจที่พิเศษมากคือกล้าเสี่ยง

หรือนักการเมืองทั้งหลายที่ประสบความสำเร็จได้ เพราะกล้าที่จะเข้าไปอยู่ในท่ามกลางปัญหา กล้าที่จะไปแบกรับอุปสรรค กล้าที่จะเผชิญเสียงติฉินนินทา หรือแม้กระทั่งการต่อต้านหรือการคัดค้านจากฝ่ายค้าน กล้าที่จะเผชิญสิ่งเหล่านี้

แม้แต่คนที่จะเป็นพระพุทธเจ้าเอง พระองค์ตรัสว่า พระองค์จะต้องเป็นพระโพธิสัตว์บำเพ็ญเพียรเป็นเวลานาน ในขณะที่เป็นพระโพธิสัตว์จะต้องมีใจยิ่งใหญ่ มหาศาลชนิดที่แม้เห็นทะเลเดือดอยู่ข้างหน้าก็ยังกล้าที่จะโดดลงไปทะเลเดือด แล้วพยายามว่ายไปสู่ฝั่งเพื่อไปช่วยคนในฝั่งโน้นให้ได้ ถ้าใครไม่กล้ากระโดดลงไปทะเลเดือดก็หมดสิทธิ์เป็นพระพุทธเจ้า นั่นหมายความว่าพระองค์เห็นทุกข์ มหาศาลที่อยู่ข้างหน้า แต่พระองค์ฝ่าฟันทุกข์นั้นไปจนกระทั่งไปถึงจุดสูงสุดคือการเป็นพระพุทธเจ้าได้ จนสามารถสำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าได้ในที่สุด

หรือแม้แต่กระทั่งการทำดาบซามูไรสักอัน เคยสังเกตไหมว่าเขาจะเลือกเอาเหล็กเนื้อดีมาเผาไฟ แล้วก็เอาไปทุบ ทุบแล้วก็ไปแช่น้ำเย็น แล้วไปเผาอีก แล้วทุบอีก กระทั่งร้อนทั้งเย็นทั้งโดนทุบครั้งแล้วครั้งเล่าจนกระทั่งเหล็กนั้นเหนียว เนื้อควบแน่น บางเฉียบคมมาก กลายเป็นดาบซามูไร

ชีวิตก็เช่นกัน จะเป็นชีวิตที่ประสบความสำเร็จได้ต้องอดทน ผ่านร้อนผ่านหนาว ผ่านอุปสรรค บางที่ต้องโดนทุบด้วยแรงกดดันต่าง ๆ นานารอบข้าง ไม่ว่าจะ เป็นกฎหมาย ไม่ว่าจะ เป็นภาวะเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะ เป็นสังคม ไม่ว่าจะ เป็นความสัมพันธ์ ไม่ว่าจะ เป็นอารมณ์ของตัวเองอะไรต่าง ๆ นานาที่มาเป็นแรงกดดัน

นักสู้เสมอ จะต้องฝ่าฟันสิ่งเหล่านี้ไปให้ได้ เมื่อผ่านได้ ก็จะเหนียวแน่นเจ็บคม
เหมือนดาบซามูไรในที่สุด

ดังนั้น ความสำเร็จไม่ใช่เรื่องที่ใครนึกอยากได้ก็ได้ แต่มันเป็นเรื่องที่ต้อง
พากเพียรพยายามอดทนฝ่าฟันเสมอจึงจะได้มา

แกร่งอย่างอ่อนโยน

เมื่อความสำเร็จย่อมนำมาด้วยการต่อสู้เพียรพยายาม ดังนั้น จิตใจต้องแกร่ง
จึงจะชนะได้

กระนั้น ความเข้มแข็งมิได้หมายความว่าต้องกร้าว เพราะหากแข็งกร้าว
จนเกินไป ลูกหลานบริวารเพื่อนพ้องก็จะขวัญเสีย จะต้องเข้มแข็งอยู่ในความ
พอดีอันเหมาะสมด้วยกุศโลบายอันสมควรด้วย นั่นคือแกร่งอย่างอ่อนโยน

ดูรากไม้สิ มันทำตัวยืดหยุ่นแต่สามารถเจาะหินอันแข็งกระด้างเข้าไปดูด
อาหารได้ หินอันกระด้างเสียอีกที่ไม่มีปัญญาเจาะต้นไม้

เลือกเอา จะเป็นรากไม้อันอ่อนสลายอย่างเข้มแข็งผู้เจาะหิน หรือเป็นหิน
อันกระด้างให้รากไม้เจาะ

ยุทธศาสตร์การสร้างชัยชนะ

เมื่อพร้อมสร้างชัยชนะแล้ว ต่อไปก็ทำให้ชนะจริงๆ

การจะได้มาซึ่งชัยชนะนั้นสามารถใช้เครื่องมือได้หลายประการ คือ

หนึ่ง ชนะโดยความเพียร ความเพียรเป็นสิ่งที่หนึ่งอันนำมาซึ่งชัยชนะได้ ดังที่พระพุทธองค์ทรงบอกว่า “บุคคลล่วงทุกข์ได้ด้วยความเพียร” คือเพียรที่จะออกจากทุกข์ ถ้าเพียรจริงอย่างไม่หยุดยั้ง สักวันหนึ่งมันก็จะหลุดแน่ แต่ถ้าไม่เพียรก็ไม่มีโอกาสชนะ รวมทั้งชนะอื่นใดที่ชนะได้ยากก็ล้วนต้องใช้ความเพียรประกอบด้วยทั้งสิ้น

สอง ชนะโดยอำนาจที่เหนือกว่า เมื่อมีอำนาจเหนือกว่าสิ่งใด จะจัดการสิ่งนั้นได้ง่ายมาก เช่น ในหมู่คณะใครกล้ามากที่สุด คนที่กล้าน้อยกว่าก็จะยกให้เป็นผู้นำ ใครมีปัญญาธรรมมากที่สุด คนอื่นๆ ก็จะยกให้เป็นหัวหน้า เป็นต้น ดังนั้นต้องหมั่นสั่งสมคุณสมบัติที่ประเสริฐหรือบารมีให้สมบูรณ์ บารมีนั่นแหละคืออำนาจ

คนที่มีอำนาจมากๆ นั้น พูดอะไรคนจะฟัง เชื่อ และปฏิบัติตาม ถ้ามีอำนาจในตนมากๆ ธรรมชาติฟังด้วย พวกนี้จะมีวาจาสิทธิ์ สิ่งต่างๆ จะเป็นไปตามที่พูด

แม้ในการต่อสู้ต่างๆ ก็เช่นกัน เมื่อจำเป็นต้องใช้ยุทธปัจจัยเดียวกัน ยุทธปัจจัยนั้นๆ ของใครมีอานุภาพมากกว่าก็อาจจะเอาชนะได้โดยง่าย เช่น สงครามอ่าวเปอร์เซีย เป็นต้น

แต่ถ้ามียุทธปัจจัยอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง ผลก็อาจเปลี่ยนไปได้ เช่น คนที่ขยันสองคน คนหนึ่งมีปัญญาดี อีกคนด้อยปัญญา ขยันเท่ากันแต่จะประสบความสำเร็จไม่เท่ากัน

สาม ชนะโดยปัญญา ปัญญาที่สามารถสร้างได้ทุกสิ่ง ทั้งโดยทันใจ เช่น การสร้างความสุข โดยลำดับ เช่น การสร้างประดิษฐกรรม โดยองค์รวม เช่น การสร้างชาติ และโดยเจาะจง เช่น การสร้างความร่ำรวย

พระพุทธเจ้าตรัสว่า บุคคลผู้มีปัญญาย่อมมหาทรัพย์ได้โดยไม่ยากเลย

สี่ ชนะโดยกลยุทธ์ กลยุทธ์เป็นสิ่งที่สามารถผันได้หลากหลายตามความเหมาะสมกับสิ่งที่เราต้องการเอาชนะ

ถ้าต้องการเอาชนะอุปสรรค ต้องเลิกข้อจำกัดอันเป็นอุปสรรค

ถ้าต้องการเอาชนะคู่แข่ง ต้องเอาคู่แข่งมาเป็นพันธมิตร

ถ้าต้องการเอาชนะคนดี ต้องใช้ยุทธวิธีที่ดีให้เกียรติและจรรยาบรรณทางมา

ถ้าต้องการเอาชนะคนเลว ต้องใช้ยุทธวิธีที่ร้ายกาจ เช่น เอาใจร้ายใจไม่ควรรเอาคนดี ๆ ไปล้างใจให้เสียกำลังคนดีเพราะจะไม่เป็นธรรม

ถ้าต้องการเอาชนะคนที่ดี ๆ เลว ๆ ต้องใช้ระบบการพัฒนากำกับกระชับพฤติกรรม

ถ้าต้องการเอาชนะสถานการณ์ ต้องถอนตนจากอิทธิพลสถานการณ์แล้วบริหารอย่างอิสระ

ถ้าต้องการเอาชนะความหายนะ ต้องพัฒนาให้เร็วกว่าอัตราความเสื่อม

ห้า ชนะโดยบุญ คนมีบุญมากจะเกิดบุญฤทธิ์ คือ อำนาจอันสำเร็จได้ด้วย ความบริสุทธิ์ซึ่งเป็นชัยชนะที่ประเสริฐในโลก (ท่านที่สนใจรายละเอียดศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ “ฤทธิศาสตร์” โดยผู้บรรยายเดียวกัน)

หก ชัยชนะโดยความลงตัว ซึ่งเป็นพลังรวมของหมู่คณะที่มาสัมพันธ์กัน ถ้าลงตัวกันแล้ว พลังรวมจะยิ่งใหญ่กว่าคนแยกกันอยู่แยกกันทำ และจะชนะแม้สิ่งที่ชนะโดยยากได้ แต่ถ้าไม่ลงตัวกัน ตีกัน แตะกันเสียก่อน ก็แพ้แม้ในหมู่คณะ

เจ็ด ชนะโดยธรรม ชัยชนะโดยธรรม คือ ชัยชนะที่เหนือชั้น ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อ
เราบรรลุธรรม ทรงธรรม มันจะมีอำนาจเหนือสรรพสิ่ง นำมาซึ่งชัยชนะที่เหนือชั้น

นั่นคือยุทธศาสตร์การสร้างชัยชนะ

และถ้าใช้อุปกรณ์ทั้งหมดผสมกัน จะทรงพลังภาพที่สุด และชัยชนะที่ได้
จะเป็นชัยชนะโดยสมบูรณ์

สิ่งสำคัญในการได้มาซึ่งชัยชนะ

กอบปรกการกิจใดนั้นไม่สำคัญ ที่สำคัญทุ่มเทให้กับสิ่งนั้นเพียงใด ผู้ประสบความสำเร็จในการกิจล้วนเป็นผู้อุทิศชีวิตให้กับงานนั้นเสมอ

ที่สุดของการทำทุกสิ่ง เราจะต้องแลกด้วยชีวิต แลกด้วยชีวิตนี้สูงสุดแล้ว แลกด้วยทรัพย์นี้ยังน้อย แลกด้วยเลือดเนื้อยังกลางๆ แต่แลกด้วยชีวิตมันสุดของชีวิตทั้งชีวิตแล้ว ไม่มีอะไรยิ่งกว่านั้น ดังนั้น คนที่แลกด้วยชีวิตมักจะประสบความสำเร็จสูงสุดของชีวิต เช่น ไอน์สไตน์ เอดิสัน กาลิเลโอ พระอานนท์ หรือ มหาตมะคานธี ท่านเหล่านี้แลกความสำเร็จมาด้วยชีวิตและทุ่มเทชีวิตให้กับงานสร้างโลกหรือสร้างความสำเร็จในโลก สร้างความสำเร็จไว้ระดับโลก ความสำเร็จของท่านจึงยิ่งใหญ่ ท่านจึงได้เป็นมหาบุรุษของโลก

โลกนี้ยังต้องการวีรบุรุษวีรสตรีอีกมาก

จงลุกขึ้นเถิด ตายอยู่ด้านหน้ามิไวมองข้างหน้า ก็จงมองไปในอนาคต อย่ามัวไปเคี้ยวเอื้องแห่งอดีตอันผูกพัน

แม้จะล้มเหลวไปบ้าง นั่นคือบทหนึ่งในขั้นตอนการสร้างความสำเร็จ จำไว้ว่าชัยชนะไม่ได้มีมาแต่เกิด แต่ชัยชนะจะเกิดด้วยการสร้างขึ้นมา

ทุกคนในโลกนี้ไม่ได้ born to be แต่มันมีขั้นตอนแห่งความสำเร็จ ดังนี้

Born to Learn

Learn to Do

Do to Develop

Develop to Achieve

Achieve to Be

ในช่วงของการเรียนรู้ก็ต้องเรียนรู้ทั้งคุณและโทษ ทั้งความสำเร็จและความล้มเหลว ชัยชนะจึงจะแข็งแกร่ง

ดังนั้น ทั้งความสำเร็จและความล้มเหลวคือ jigsaw ที่สานสร้างเป็นชัยชนะในที่สุด

จงผงาดชีวิตจิตใจขึ้นมาด้วยเจตนาอันประเสริฐ ด้วยปัญญาอันสุขุมรอบคอบ ด้วยอารมณ์อันเป็นหนึ่ง และด้วยความจำเป็นที่ต้องสำเร็จ จงก้าวเดินไปข้างหน้าไปหาชัยชนะสำหรับตน สำหรับสังคม สำหรับมนุษยชาติ และสำหรับระบบธรรม

ที่สุดแห่งชัยชนะ

ชัยชนะที่สูงสุด คือ ชัยชนะที่ไม่ต้องต่อสู้อีกต่อไป นั้นหมายถึงชัยชนะถาวร ซึ่งคือที่สุดแห่งชัยชนะ ชนะอื่นใดมากเพียงไหนเกรียงไกรอย่างไรก็ไม่มั่นคงเท่าถึงที่สุดแห่งวิวัฒนาการ

ดังนั้น ชัยชนะทั้งหลายที่จะสร้างนั้น พึงเป็นไปเพื่อการสานหนทางสู่ที่สุดแห่งวิวัฒนาการ จึงจะบรรลุสุดยอดชัยชนะได้

การรักษาไว้ซึ่งชัยชนะ

ชัยชนะกับชัยชนะอยู่ใกล้กันแค่พลิกฝ่ามือ ดังนั้น เมื่อได้ชัยชนะแล้วต้องรักษาชัยชนะไว้ให้ดี มิให้พลิกไปสู่หายนะได้

สิ่งที่มักทำลายชัยชนะของผู้นำทั้งหลาย คือ สุรา นารี วจีเหยียดหยามผู้อื่น ความไม่เป็นธรรม การคบคนโหด และการพนัน

สุรา พาผู้นำหลายคนพินาศไปแล้ว เช่น เตียวหุยต้องเสียเมืองไปเพราะความเมามายจนควบคุมตนเองไม่ได้นั่นเอง ดังนั้น คิดจะเป็นผู้นำ ห้ามเมาเป็นอันขาด!

นารี มีพิษอยู่ในความงาม ซึ่งทำให้ผู้นำจำนวนมากต้องเดือดร้อน เช่น ตั้งโต๊ะต้องตายเพราะม่ายนางเตียวเสี้ยน คลินตันต้องเสียความงามสง่าเพราะลูวินสกี เป็นต้น ดังนั้น เมื่อเป็นผู้นำ ห้ามติดประเวณีเป็นอันขาด รสกายอันเล็กน้อยจักทำลายสรรักษ์และศรัทธาอันยิ่งใหญ่ของมหาชน

วจิตูหมิ่นเหยียดหยามผู้อื่น เป็นการสร้างศัตรูมาทำลายตนในภายหลัง เช่น อ้วนเสี้ยวดูหมิ่นเหยียดหยามกวนอูยอดนักรบ ในที่สุด ก็ต้องเสียหน้าและเสียความเป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่ไป ดังนั้น เมื่อเป็นผู้นำ ห้ามเหยียดหยามใครโดยไม่จำเป็นอันขาด แต่จงถนอมศักดิ์ศรีกันโดยสมควร

ความไม่เป็นธรรม เป็นอีกสิ่งหนึ่งนำความหายนะมาให้ผู้นำได้ เช่น ลิโป้ลูกแก่อำนาจสั่งการลงโทษลูกน้องที่มีผลงานและไม่มีผิด จนเป็นเหตุให้เหล่าขุนพลคิดทรยศ จับตัวลิโป้ส่งไปให้โจโฉจนต้องตายไป ดังนั้น เป็นผู้นำต้องมั่นอยู่ในความเป็นธรรม หากไม่ภัยนั้นจะกลับมาทำร้ายตนเอง

การคบคนโหด เป็นอีกสิ่งหนึ่งซึ่งสร้างความฉิบหายให้ผู้นำไม่น้อย เล่าปี่ต้องเสียเมืองสองครั้งสองคราเพราะเลี้ยงลิโป้คนทรพินันตนเอง ดังนั้น เมื่อเป็นผู้นำต้องระวังศัตรูที่อยู่ในคราบมิตรให้ดี หากไม่จะเดือดร้อน ถ้าเลือกได้อย่าคบ ถ้าจะต้องคบอย่าคลุกคลี ถ้าจำเป็นต้องคลุกคลี ต้องควบคุมอย่างเคร่งครัด

การพนัน เป็นตัวจุดทรัพย์และความยิ่งใหญ่ของผู้นำไปไม่น้อย เช่น อดีต
ประธานาธิบดีเอสตราด้าของฟิลิปปินส์ ดังนั้น คิดจะเป็นผู้นำ ต้องชำนาญการ
สร้างความสำเร็จเชิงระบบ อย่าคิดรวบทางลัดเพราะจะจนอย่างรวบรัดด้วยเช่นกัน
เหล่านี้คือกฎเหล็กสำหรับคนที่ก้าวสู่ความเป็นยอดผู้นำ
เมื่อคิดจะเป็นยอดผู้นำต้องเป็นยอดคน

ปณิธาน

ปณิธาน คือ จุดเริ่มต้นของชัยชนะและความสำเร็จทั้งหลาย
การพัฒนาที่ดีใดจะไม่เกิดขึ้น หากไร้ซึ่งปณิธานอันเข้มข้น
ดังนั้น เมื่ออ่านหนังสือนี้จบลง จงตั้งปณิธานที่เหมาะสมกับตนเองเพื่อก้าว
ไปสู่ความสำเร็จนั้นให้ได้

ในสังคมตะวันตก มีคติที่นิยมกันอยู่ทั่วไปกล่าวว่า “If there is a will, there
is a way” หมายความว่า หากมีความตั้งใจจริงย่อมมีหนทางแห่งความสำเร็จเสมอ
ขอเพียงให้ตั้งใจจริงและจริงใจในการปฏิบัติอย่างจริงจังก็จะจั่งของจริงได้ใน
ที่สุด